

rer paa Skillingen, faar ikke Daleren, mener jeg, at der dog kan være Grund til at søle sig nogenlunde tilfreds med det, der er stillet, da det især vil komme til at gaa ud over de høiest lønnede Embedsmænd, der bedst kunne taale Nedsættelsen. — Det ærede Medlem for Præsto (Frølund) har stillet et Vædringsforslag til § 5. Jeg havde ventet at høre fra ham en Beregning over, hvilken Indflydelse dets Vedtagelse vilde have, men en saadan udeblev. Det ærede Medlem sagde imidlertid flere Gange, at Grunden til, at han havde stillet Forslaget, var den, at der var et Spring i Skalaen, saa at Embedsmændene, naar de havde tjent i 10 Aar, ifølge Skalaen i Pensionstovet og i det forelagte Lovudkast kunde faa Halvdelen af deres Embedsindtægter i Pension. Dette var han i det Hele meget imod, og han lod falde et Ord om, at det kunde være meget behageligt for visse Folk, der tidligt bleve ansatte i store Embeder ved gode Benneres Hjælp, at de saa tidligt kunde faa en høj Pension. Jeg maa dog overfor det ærede Medlem bemærke, at jeg ved at efterse Pensionstabellerne er kommen til den Overbevisning, at det, han her foreslaar, vil være for Tøt at regne, da det er meget saa Embedsmænd, der affædiges, førend de have tjent over 10 Aar, og Antallet af dem, der affædiges, inden de have tjent i 4 Aar, er en ren Ubetydelighed. Jeg tror saaledes, at det ærede Medlems Forslag er illusorisk, og jeg kan ikke se, hvorledes han kan have den Tro, at det skulde gavne Statskassen noget. Naar det ærede Medlem lod til ikke at kunne forstaa, hvorfor der var et saadant Spring i Skalaen, saa tror jeg vel ikke at kunne overbevise det ærede Medlem om Grunden dertil, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at mig forekommer det ganske naturligt, at Folk, der have tjent indtil 10 Aar, have Udsigt til at faa Noget i Pension, thi det kan ikke negtes, at der kan tilstøde en Mand Sygdom eller andre Uheld, og naar han saa har Børn og Familie at forsyge, saa er det ganske naturligt, at han faar Noget. Overhovedet har jeg ikke været saameget imod, at Embedsmændene fik Noget, som jeg har været imod disse høje Pensioner, og disse har Udvalget

dog ændret Noget ved, og jeg vil derfor overfor det ærede Medlem bemærke, at mig forekommer det, at Springet netop er meget naturligt, for at man kan komme dem til Hjælp, der muligens kunde trænge haardest dertil. Jeg har foretaget en ganske løselig Beregning over et Tilfælde, som følger af det ærede Medlems Forslag. Jeg har tænkt mig, at en Mand, der affædiges, skulde pensioneres af 2,400 Rd. Det vil jo være meget sjældent, at en Mand i en ung Alder faar en saa høj Indtægt. Han vil da efter Lovudkastets Forslag faa 480 Rd., efter det ærede Medlems Forslag derimod kun 200 Rd. Efter 20 Aars Tjenestetid bliver der ganske vist nogen Forskjel tilbage, et Par Hundrede Daler, men efter 30 Aars Tjenestetid bliver der slet ingen Forskjel imellem disse Forslag, og det vil jo netop komme til at ramme dem, der skulde have de større Pensioner. I saa Henseende er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad), at naar vi skulde tage Noget bort, saa skal det netop være fra dem, der faa de større Pensioner, og ikke fra dem, der faa de mindre. Jeg har ikke Grund til at tro, at der er slet nogen Misbrug med Hensyn til Affædigelsen af Folk, der have en kort Tjenestetid. Pensionstabellerne synes ikke at vise noget Saadant, tværtimod synes de at vise, at der i saadanne Tilfælde kun er affædiget med Nødvendighed, og da finder jeg det meget naturligt, at der maa være et Spring i Skalaen for de første Aar. Jeg vil ikke tale om det Tilfælde, at en Mand maatte snarest i en ung Alder kan blive affædiget af politiske Grunde, i saa Fald vil han netop være prisgIVEN, naar vi ikke fikre ham Noget i hans yngre Alder. — Angaaende de øvrige Forslag har jeg ikke noget Videre at bemærke, kun vil jeg overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, som havde faaet meget imod, at vi overhovedet udelode Børnene, og mente, at det var en saa lille Sum, der var Tale om; nemlig kun 13,000 Rd., sige, at indtil 1864 har det dog været 16,000 Rd., men desuden er det slet ikke vor Mening, at saadanne Understøttelser ikke skulde kunne tilstaaes, kun have vi ment, at Afgjørelsen deraf